

Arrest

nr. 227 549 van 16 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE BROUWER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN WALLE, die *loco* advocaat A. DE BROUWER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Benin City – Edo State op 26 december 1982 en van Edo origine te zijn.

U volgde universitair onderwijs tot 1997 - 1998. Toen stopte u uw scholing, omdat u - net zoals uw vader - politiker wou worden. Vanaf 1997 – 1998 was u bij uw vader en assisteerde u hem. Uw vader I.S.O. was president van de politieke partij Action Congress (hierna AC).

Daarnaast was uw vader ook eigenaar van een busstation / shoppingcenter en van verschillende hotels. Aanvankelijk assisteerde u hem in zijn bedrijf, maar vanaf 2004 assisteerde u hem ook bij zijn politieke activiteiten. U was de secretaris van uw vader en schreef alles op dat gebeurde. In 2006 werd u lid van de partij Action Congress. In 2009 kwam A., iemand van de politieke partij People's Democratic Party (hierna PDP), naar jullie huis om met uw vader te onderhandelen over het busstation / shoppingcenter dat hij bezat. De PDP wou niet dat het in handen van AC was. Uw vader weigerde het busstation / shoppingcenter aan PDP af te staan. Begin 2010 liepen de spanningen tussen de verschillende politieke partijen op. In februari 2010 gingen u en uw vader naar een meeting van de partij Action Congress. Uw vader vroeg u om een vriend van hem, Mr. O., naar huis te brengen. Toen u dit deed, werden jullie gevolgd door een auto. De auto kwam langs jullie gereden en de inzittenden keken in uw wagen. U weet niet wat ze zochten, maar ze zagen dat uw vader niet in de wagen zat en reden verder. Nadat u Mr. O. afzette, reed u terug naar de meeting. U zag mensen in alle richtingen lopen en er was politie aanwezig. De politie zei dat er geschoten was, maar dat de aanvallers de 'meeting hall' niet binnenraakten en gaf de raad aan alle politici om naar huis te gaan. Dagen na het incident aan de 'meeting hall' was u klaar om uw vader naar zijn werk te brengen. Nadat jullie de poort van de compound openden, vielen vijf mannen met geweren jullie aan. Omstaanders moesten op de grond liggen, uw vader werd onmiddellijk doodgeschoten en u werd neergeschoten toen u trachtte weg te lopen. Twee – drie aanvallers gingen jullie huis binnen en verkrachtten uw jongere zussen J. en Sh.. Nadien hoorden uw zussen de ouders bellen naar de opdrachtgever B.I., van de PDP. De aanvallers zegden tegen hem dat het 'gelukt' was en vertrokken. U werd naar het ziekenhuis gebracht en lag drie weken in coma. Toen u wakker werd, rapporteerde u alles aan de politie en u ging elders in Benin City wonen. De politie had ondertussen een groep jongens gearresteerd die er van verdacht werden uw vader te hebben doodgeschoten. Ook B.I. werd gearresteerd. Ze werden later allemaal vrijgelaten. In 2010 ging u naar de rechtbank om te getuigen. Voor het gerechtsgebouw werd uw advocaat doodgeschoten en u werd aan uw been geraakt. Dit omdat u niet zou kunnen getuigen tegen de personen die achter de moord op uw vader zaten. U kon het aangezicht van de ouders – die vanuit een wagen schoten – echter niet zien. O. bracht u naar het ziekenhuis. Na uw ontslag uit het ziekenhuis bezorgde u alle documenten aan de high court en ging u naar Lagos. Uit gevaar voor uw leven ging u niet meer naar de rechtbank. In Lagos verbleef u in één van de hotels van uw vader. U verbleef er ongeveer 10 maanden. U ontmoette er E., de moeder van uw zoon I.W. die op 19 april 2008 geboren werd. Haar familie zei dat ze niet meer bij u kon blijven. Ze keerde terug naar Edo State en verliet samen met uw zoon Nigeria. Momenteel wonen ze te Zwitserland en heeft de moeder van uw zoon de Zwitserse nationaliteit. Ook u zocht een manier om het land te ontvluchten. Van Lagos hielp Mr. O. u per bus naar Ghana. Toen u aan de bushalte toekwam, werd u ontvoerd, vastgebonden en geslagen door onbekenden. U werd in een put in een bos gestoken en denkt dat het was om 'rituelen' uit te voeren. Mensen bevrijdden u en ook de politie kwam. U werd naar het ziekenhuis gebracht. Omdat Mr. O. en familieleden van uw vader geld afhaalden van de rekening van uw overleden vader, liet u zijn rekening blokkeren. Na een verblijf van drie weken in Ghana ging u met enkele andere mensen naar een ander Afrikaans land. Vandaar reisde u per boot naar Europa (Spanje). Zowel in Spanje als in Frankrijk diende u een verzoek om internationale bescherming in, maar u wachtte de beslissing niet af. In Frankrijk ontmoette u een persoon die één van uw zussen die in België woonde, kende, en jullie gingen samen naar België. In april 2013 kwam u in België aan. Op 7 juni 2016 werd u gearresteerd op verdenking van het organiseren van een netwerk van mensenhandel en prostitutie en u werd opgesloten in de gevangenis van Vorst. Op 28 maart 2017 werd u ook effectief veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Op 24 september 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in in de gevangenis van Vorst. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een beëdigde verklaring neer, die voor de rechtbank werd afgelegd (dd.5/6/2018) door I.O., een familielid van uw vader, en een medisch attest betreffende de littekens van uw schotwonden (dd.29/8/2018). Op 28 januari 2019 bezorgde u via uw advocaat faxkopieën van een medisch attest en rapport (betreffende hartproblemen), de Belgische identiteitskaart van uw zus P., een brief van uw psycholoog W.S. (dd.24/1/2019) en een attest van uw sociaal assistente S.S. (dd.24/1/2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U stelde immers in april of mei 2013 in België te zijn aangekomen en u diende pas op 24 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vraag 31).

Betreffende uw verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst eind 2012 te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door mensen van de politieke partij PDP (de partij van B.I., de opdrachtgever van de moord op uw vader), omdat u getuige was van de moord op uw vader. Daarnaast vreest u problemen met de familieleden van uw vader omwille van de erfenis van uw vader. Echter, volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw asielprocedure in Spanje en Frankrijk niet opvolgde, u erg lang wachtte om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen en u tijdens uw contacten met de Belgische autoriteiten verschillende identiteiten opgaf.

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw naam I.Os. is, maar tijdens een politiecontrole gaf u de naam Od. op. Tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS, gaf u aan dat u – buiten I.Os. – geen andere naam gebruikte. Toen u daarop geconfronteerd werd met de naam Od., gaf u aan dat dit uw 'middelste naam' is (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vragen 1, 3 en 4 en persoonlijk onderhoud CGVS, p.5). Verder gaf u aanvankelijk als geboortedatum 20 november 1984 op, wat u nadien corrigeerde naar 20 november 1982 (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vragen 1, 3 en 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS, gaf u echter aan dat uw geboortedatum 26 december 1982 is. U gaf aan dat ze bij de DVZ misschien een fout maakten en ze het in de gevangenis niet konden veranderen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.5). Verder verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u begin 2011 uw staat Edo verliet en u vier maanden in Lagos verbleef alvorens Nigeria te verlaten. Na een verblijf van 2 tot 3 weken in Ghana en tweemaal 3 tot 4 dagen in voor u onbekende Afrikaanse landen, kwam u per boot in Spanje aan (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vraag 31). Na een verblijf van onbekende duur in Spanje, reisde u verder naar Frankrijk. Te Caen diende u er een verzoek om internationale bescherming in. U weet niet meer wanneer u dit deed en gaf aan dat u de beslissing niet afwachtte (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vraag 22). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS, verklaarde u dat u zowel in Spanje als Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, maar u bij geen van de twee verzoeken de beslissing afwachtte (persoonlijk onderhoud CGVS, p.3-4). U reisde verder naar België, waar u in april of mei 2013 aankwam (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vraag 31). U diende er echter geen verzoek om internationale bescherming in 'omdat u bij uw familie was, u gelukkig was en alles ok was' (persoonlijk onderhoud CGVS, p.4). Op 7 juni 2016 werd u opgesloten in de gevangenis van Vorst op verdenking van mensenhandel en het organiseren van een prostitutienetwerk van Nigeriaanse vrouwen.

Op 28 maart 2017 werd u ook effectief veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Pas op 24 september 2018 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Er dient te worden vastgesteld dat u de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden door verschillende identiteitsgegevens op te geven. Verder dient te worden opgemerkt dat u een verzoek om internationale bescherming indiende te Spanje en te Frankrijk, maar u zelf aangaf dat u in geen van de twee gevallen de beslissing afwachtte. Pas vijf jaar nadat u in België toekwam (en meer dan twee jaar nadat u opgesloten werd in de gevangenis van Vorst) diende u te België een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in Europa (of België) een verzoek om internationale bescherming indient en de asielprocedure opvolgt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed nadat u minstens vijf jaar in België verbleef – en u daarnaast zelfs verschillende identiteiten opgaf toen u in contact kwam met de Belgische autoriteiten, toont aan dat uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade niet van die aard was om de bescherming van de Belgische (en Europese) autoriteiten aan te vragen.

U beweert dat u uw land van herkomst ontvluchtte, omdat u verdere vervolging vreesde door de mensen die uw vader gedood hebben (omwille van politieke problemen) en dit omdat u getuige was van de moord. Daarnaast vreest u dat familieleden van uw overleden vader de eigendommen van uw vader zullen opeisen wanneer u terugkeert naar Nigeria. Er kunnen echter volgende bedenkingen gemaakt worden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende Action Congress, de politieke partij waarvan volgens uw verklaringen uw vader president was waarbij u hem assisteerde en waarvan u sinds 2006 lid zou zijn, erg beperkt is.

U verklaarde dat uw vader 'president' is van de politieke partij AC: Action Congress. Toen u gevraagd werd hoe uw vader de functie van president van Action Congress verwierf, gaf u aan het niet te weten (persoonlijk onderhoud CGVS, p.6). Verder verklaarde u dat u sinds 2004 uw vader assisteerde bij zijn politieke activiteiten en u – als secretaris van uw vader – alles op scheef dat gebeurde, u reeds lang activiteiten deed voor Action Congress alvorens zelf lid te worden, u zelf lid werd van Action Congress in 2006 en u deelnam aan een meeting van Action Congress (persoonlijk onderhoud CGVS, p.11-13). Dit is opmerkelijk, aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de partij Action Congress pas in september 2006 opgericht werd (zie administratief dossier).

Toen u gevraagd werd wie - naast uw vader – de grote leiders van de partij Action Congress waren, kwam u niet verder dan dat Oshumule (fonetisch; in feite Adams Aliyu Oshiomhole) gouverneur van Edo State werd. Zijn volledige naam kende u niet en u wist ook niet hoe zijn naam te schrijven. Eigenaardig genoeg kende u wél de volledige naam van de vorige gouverneur die lid was van de PDP partij (persoonlijk onderhoud CGVS, p.6-7). Verder had u er geen idee van sinds wanneer uw partijgenoot Oshumule gouverneur van Edo State werd, noch wanneer de verkiezingen waren. U dacht dat het in 2011 of 2012 was (persoonlijk onderhoud CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd wie van PDP de opponent was van Oshumule bij de verkiezingen van 2011, gaf u aan het niet te weten (persoonlijk onderhoud CGVS, p.14). U noemde verder Mr. O. (de beste vriend van uw vader en de man die u het land uit hielp) als 'persoon met een hoge post binnen AC'. Welke functie hij bekleedde, wist u echter niet (persoonlijk onderhoud CGVS, p.22).

U stelde verder dat begin 2010 de spanningen tussen de verschillende politieke partijen opliepen. Toen u gevraagd werd rond de verkiezingen van 2011 mensen overliepen van AC naar PDP of omgekeerd, gaf u aan het niet te weten en u er niet aan dacht omdat u veel pijn had (persoonlijk onderhoud CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat eind oktober 2009 spanningen opliepen tussen AC en PDP. Eén van de redenen is dat Ken Imasuagbon (een kandidaat voor gouverneurschap) overliep van AC naar PDP (zie administratief dossier). U had echter nog nooit gehoord van Ken Imasuagban (persoonlijk onderhoud CGVS, p.15). Verder liep Ize-Iyamu (die diende onder PDP) over naar AC, was Omoaghe – state chairman van AC – voordien bij PDP, was de secretaris van AC – Gentleman Amegor – bij PDP en was zelfs Oshiomhole (gouverneur van Edo State na de verkiezingen van 2011) bij PDP. Toen u gevraagd werd welke politieke partijen er nog zijn te Nigeria, gaf u aan dat u denkt dat er zes zijn te Edo State, maar buiten de twee door u reeds genoemde partijen, kon u enkel ADN toevoegen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd wanneer de verkiezingen waren in 2011, gaf u aan het niet te weten, omdat u reeds in asiel was en u verborgen zat. Verder had u er geen idee van welk symbool / logo uw partij gebruikte voor de verkiezingen van 2011 en ook de kleuren van uw partij herinnerde u zich niet (persoonlijk onderhoud CGVS, p.16). Uw quasi totaal gebrek aan kennis betreffende de verkiezingen van april 2011 is opvallend en onverenigbaar met uw verklaringen dat u sinds 2004 uw vader assisteerde bij zijn politieke activiteiten (waaronder campagne voeren voor zijn partij en het overtuigen van mensen om voor zijn partij te stemmen – volgens de verklaring onder eed van uw neef I.O. (zie administratief dossier)).

Toen u gevraagd werd of Action Congress steeds Action Congress was, gaf u aan van wel (persoonlijk onderhoud CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd wanneer Action Congress opgericht werd, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of Action Congress uit het niets ontstond of uit het samengaan van verschillende partijen, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd naar de naam van de eerste president van Action Congress, gaf u aan het niet meer te herinneren. Ook wie de huidige president van Action Congress (of de partij waar Action Congress deel van uitmaakt) is, wist u niet en u geeft aan niets te weten over de huidige situatie (persoonlijk onderhoud CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Action Congress in september 2006 opgericht werd en een samengaan is van verschillende politieke partijen. In 2007 was Atiku Abubakar (vice-president en exlid van PDP) kandidaat om president te worden voor Action Congress (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd of u reeds hoorde van de naam "Patriotic Electoral Alliance of Nigeria", gaf u vaagweg aan dat dit 'PAN' is. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan het niet te weten. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Action Congress in 2009 lid werd van de Patriotic Electoral Alliance of Nigeria. In 2010 veranderde de naam naar Action Congress of Nigeria (ACN) (zie administratief dossier). U van uw kant gaf aan dat de naam van de partij (Action Congress) veranderde naar APC nadat ze samengingen met een andere partij (persoonlijk onderhoud CGVS, p.6). U had er echter geen idee van met welke partij Action Congress samenging (persoonlijk onderhoud CGVS, p.12). Toen u daarop gevraagd werd wanneer AC veranderde in APC, gaf u aan het niet te weten. U dacht in 2011. Toen u gevraagd werd waarvoor de afkorting APC staat, gaf u aan het niet te weten. U dacht misschien Action Party Congress, maar gaf toe er niets van te weten (persoonlijk onderhoud CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de naam 'Action Congress' in 2010 veranderde in Action Congress of Nigeria (ACN). Toen u gevraagd werd of u ooit hoorde van ACN, gaf u aarzelend aan van wel en u stelde dat het Action Congress Nation was. Of Action Congress Nigeria. Om te stellen dat u het niet wist. U bleef erbij dat de partij samenging met andere partijen en APC werd (persoonlijk onderhoud CGVS, p.12). Verder had u er geen idee van of het door u genoemde APC vandaag nog bestaat (persoonlijk onderhoud CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de partij All Progressives Congress opgericht werd in 2013 en dit wederom een samengaan was van verschillende partijen (zie administratief dossier). Verder had u er geen enkel idee van welke partij momenteel aan de macht is te Nigeria (persoonlijk onderhoud CGVS, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de huidige president van Nigeria, Muhammadu Buhari als kandidaat van de partij All Progressives Congress de verkiezingen won. APC won ook de meerderheid van de verkozenen voor de senaat en het huis van vertegenwoordigers (zie administratief dossier).

Van iemand die in 1997-1998 zijn universitaire studies opgaf, omdat hij net zoals zijn vader politicus wou worden en zijn vader ook daadwerkelijk assisteerde (door vanaf 2004 secretaris te zijn), die vanaf 2006 zelf lid was Action Congress en die ook politieke meetings bijwoonde en campagne voerde (persoonlijk onderhoud CGVS, p.11-13), kan men een betere kennis van de partij Action Congress (en de opvolgers van de partij) en het politieke landschap in Nigeria verwachten. Dat dit niet het geval is, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas waarbij u beweerde dat uw vader als prominent lid van Action Congress problemen kende met B.I. (een prominent lid van de partij PDP) en door aanhangers van B.I. vermoord werd. Dat u als getuige eveneens geïnterviewd werd door aanhangers van B.I. en PDP is bijgevolg eveneens ongeloofwaardig.

Verder dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende de momenten van uw beweerde vervolging in Nigeria inconsistent zijn.

In de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat u en een andere partijgenoot in december (2009) achtervolgd werden, ze zagen dat uw vader niet in de wagen zat en ze omkeerden en uw vader in februari 2010 werd doodgeschoten (vragenlijst CGVS, dd.14/1/2019, vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u echter dat uw vader in februari 2011 gedood werd omwille van politieke problemen. U wist echter niet meer welke dag dit was, maar het was op het einde van de maand (persoonlijk onderhoud CGVS, p.7). Later gaf u echter aan dat er in februari 2010 een meeting van de partij plaatsvond, u iemand van de partij naar huis bracht, een auto volgde en deze verder reed toen ze zagen dat uw vader niet in de wagen zat en uw vader diezelfde maand februari 2010 doodgeschoten werd (persoonlijk onderhoud CGVS, p.20). Ook nadien bevestigde u dat het incident met het voertuig dat achtervolgde in februari 2010 plaatsvond (persoonlijk onderhoud CGVS, p.22). Verder gaf u aan dat uw vader tien tot twaalf dagen na de achtervolging doodgeschoten werd (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 23). Verder dacht u dat u in september 2010 voor een tweede maal werd neergeschoten (aan de rechtbank) (persoonlijk onderhoud CGVS, p.25). Echter, eerder verklaarde u dat u in 2010 Benin City verliet en naar Lagos ging.

In Lagos verbleef u vier - misschien vijf – maanden. Toen u gevraagd werd wanneer u Lagos verliet, gaf u aan dat het toen reeds 2012 was (persoonlijk onderhoud CGVS, p.17). Toen u geconfronteerd werd met het feit dat u Benin City in 2010 verliet en naar Lagos ging, u daar 4 – 5 maanden was en u in 2012 Benin City verliet (en uw tijdsindeling dus niet juist is), gaf u aan dat u misschien 10 maanden in Lagos was en u de tijd niet goed herinnerde (persoonlijk onderhoud CGVS, p.18). In het attest van uw sociaal assistente, mevrouw S.S., is dan weer sprake van problemen in 2006.

Van iemand die daadwerkelijk slachtoffer werd van schietpartijen waarbij hijzelf tot tweemaal toe geraakt werd en zijn vader om het leven kwam, kan men verwachten dat deze precieze herinneringen overhoudt aan deze feiten die de kern van uw asielrelaas uitmaken. Dat u geen consistente verklaringen over deze ingrijpende gebeurtenissen kan afleggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij een aantal handelingen die u (niet) stelde en die toelaten de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade' verder in twijfel te trekken.

Verder dient te worden vastgesteld dat het opmerkelijk is dat uw zussen J. en Sh. – die volgens uw verklaringen verkracht werden op de dag dat uw vader vermoord werd en u neergeschoten werd en die zich eveneens in België vinden – geen verzoek om internationale bescherming indienden te België (persoonlijk onderhoud CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of uw zussen gingen getuigen in Nigeria gaf u aan het niet te weten, omdat u in coma lag, maar ze getuigden voor de politie (persoonlijk onderhoud CGVS, p.24). Toen u er op gewezen werd dat uw zussen (J. en Sh.) ook de daders zagen en u gevraagd werd of ze dan ook nog problemen kenden na de aanslag op uw vader, gaf u aan dat u niet weet wat er gebeurde en u met niemand contact had (persoonlijk onderhoud CGVS, p.25). Betreffende de tweede aanslag op uw leven, de schietpartij aan de rechtbank in september 2010 (of 2011) weet u niet of verdachten van deze aanslag werden gearresteerd. U belde immers met niemand en sprak met niemand (persoonlijk onderhoud CGVS, p.26). Eveneens opmerkelijk is dat, toen u gevraagd werd om de namen van de vijf aanvallers die uw vader doodden en u neerschoten te geven, u aangaf het niet te weten (persoonlijk onderhoud CGVS, p.23). Dit is opmerkelijk daar u zelf aangaf dat ze de vijf aanvallers arresteerden en voor drie weken opsloten (persoonlijk onderhoud CGVS, p.23 en p.24).

Toen u gevraagd werd naar het laatste nieuws in verband met de (rechts)zaak rond uw vader, gaf u aan het niet te weten en in Nigeria niet veel mensen weten dat u nog leeft. Toen u gevraagd werd of u zich trachtte te informeren, gaf u vaag aan dat de zaak niet gesloten is, omdat u niet naar daar ging en ze u niet kunnen vinden (persoonlijk onderhoud CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd of u – sinds u Nigeria verliet – nog contact had met personen in Nigeria, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd of u trachtte dit te doen, gaf u aan dat u uw advocaat contacteerde, maar hij geen goede advocaat was en hij niet hielp (persoonlijk onderhoud CGVS, p.11). Vreemd genoeg contacteerde u niemand van de politieke partij Action Congress, waar u en uw vader lid van waren, temeer daar volgens uw verklaringen een dispuut tussen de partijen Action Congress en PDP aan de basis van de 'afrekening' lag. Dat u niemand vertrouwde is geen afdoende uitleg (persoonlijk onderhoud CGVS, p.26). Toen u gevraagd werd waarom ze u acht jaar na de beweerde feiten nog zouden zoeken, gaf u aan dat u denkt dat het nog niet gedaan is (persoonlijk onderhoud CGVS, p.27). Het getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet op verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas dat u geen inspanningen heeft gedaan om zich te informeren over de nasleep van uw beweerde problemen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangaf dat uw leven in gevaar was en u het land moest ontvluchten. U vluchtte echter aanvankelijk van Benin City naar Lagos waar u vier tot vijf maanden in een hotel van uw vermoordde vader verbleef (persoonlijk onderhoud CGVS, p.17). Van iemand die daadwerkelijk vreest vermoord te worden door dezelfde mensen die zijn vader vermoordden, kan verwacht worden dat deze niet maandenlang 'onderduikt' in een hotel van zijn vermoorde vader.

Van iemand die daadwerkelijk slachtoffer werd van schietpartijen waarbij hijzelf tot tweemaal toe geraakt werd en zijn vader om het leven kwam, kan men verwachten dat deze het gerechtelijk onderzoek opvolgt, temeer daar u zelf aangaf dat u zelf alle bewijstukken leverde aan het gerecht en u wou getuigen. Dat u de zaak niet opvolgde en zelfs niet weet wie de vijf verdachten van de moord op uw vader die gearresteerd werden waren, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Betreffende het beweerde probleem met familieleden van uw vader over de nalatenschap van uw vader, kunnen volgende bedenkingen geformuleerd worden.

U verklaarde dat de documenten van de eigendommen van uw vader bij de rechtbank zijn en dat de familieleden van uw vader wel een aantal zaken van hem overnamen en zo geld verdienen, maar ze de zaken niet kunnen verkopen. Verder gaf u aan dat de 'degene die ouder is dan uw vader' eigenaar van de bezittingen van uw vader werd, maar u normaal 'de leiding' moest nemen volgens de traditie. Toen u gevraagd werd waarom u dan problemen met hen vreest, gaf u aan dat uw vader hen niet hielp toen hij nog leefde en ze daarom niet blij waren met hem en zijn kinderen. Toen u vervolgens gevraagd werd of familieleden van uw vader ooit uw vader of zijn kinderen aanvielen toen hij nog leefde, gaf u ontwijkend en vaag aan dat ze aan 'voodoo' doen. Toen de vraag herhaald werd, gaf u al even vaag aan dat u sinds u uw vader verloor geen geluk kende. Gevraagd of u – na de dood van uw vader – sprak met familieleden van uw vader, gaf u ontwijkend aan dat ze jullie vader begroeven en niemand met jullie wil spreken. Gevraagd of de familie een rechtszaak begon om de nalatenschap van uw vader te regelen, gaf u wederom ontwijkend aan dat u vanuit Ghana de rekeningen van uw vader blokkeerde. U herhaalde dat de familie van uw vader zijn eigendommen niet kan verkopen en u vreest dat ze de eigendommen van uw vader zullen willen wanneer u terugkeert naar Nigeria. U weet echter niet of er na de dood van uw vader ooit discussie was betreffende zijn nalatenschap. Toen u gevraagd werd of u ooit trachtte de onenigheid op te lossen, vroeg u zich af hoe. Toen door de dossierbehandelaar als voorbeeld gegeven werd dat u misschien via een onafhankelijk tussenpersoon kon proberen, gaf u ontwijkend aan dat u enkel gelukkig wil zijn en uw verleden wil vergeten. U had verder nooit gedacht om uw eigendommen op te geven, omdat het u niet kan schelen (persoonlijk onderhoud CGVS, p.27-28). **Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen dat uw vader in februari 2010 (2011) vermoord werd niet overtuigen. Gesteld dat uw vader toch reeds overleed (in andere omstandigheden dan u schetste), toonde u niet aan dat er problemen zouden zijn betreffende de nalatenschap. Zo weet u niet of er – na de beweerde dood van uw vader – discussie was over de nalatenschap, had u nooit contact met de familieleden van uw vader na zijn overlijden, stond u er nooit bij stil hoe u een eventueel geschil met hen kon oplossen en trachtte u de nalatenschap ook nooit op te geven omdat het u niet kan schelen. Dat uw familie aan voodoo doet en u geen geluk heeft sinds het overlijden van uw vader is louter hypothetisch, behoort tot de wereld van het bijgeloof en is bijgevolg ongegrond.**

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een aantal documenten neer. Betreffende de door u neergelegde faxkopie van een **beëdigde verklaring van uw neef I.O.** dient te worden opgemerkt dat het een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie betreft, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Verder kan een eed van uw neef bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd omwille van de nauwe familiale band. In het document wordt gesproken van lidmaatschap van uw vader van APC en een crisis in 2009 tussen de partijen APC en PDP. Zoals eerder gesteld werd de partij APC pas in 2013 opgericht; drie jaar na het beweerde overlijden van uw vader. Verder wordt in de eed melding gemaakt van het feit dat de ouders u verschillende keren thuis kwamen zoeken en ze uiteindelijk iedereen in huis sloegen, ook het huis kapot sloegen én doodsb bedreigingen voor u achterlieten toen ze u niet vonden; allemaal zaken die u op geen enkel moment aangaf tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS. Verder is het opmerkelijk dat uw neef langs vaderskant voor u een eed gaat afleggen, terwijl u verklaarde dat net de familie langs vaderskant u zal aanpakken in verband met de nalatenschap van uw vader. **Het document ondermijnt bijgevolg verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven.**

Verder legde u een kopie van een **medisch attest van Dr. M.S.**, arts in de gevangenis van Vorst, (dd.29/8/2018) neer. In het attest wordt melding gemaakt van littekens aan de buik en de kuit die – op basis van uw verklaringen – veroorzaakt werden door kogels in 2010. Volgens de arts zijn de littekens compatibel met uw verklaringen. Het medisch attest toont hoogstens dat u littekens hebt aan uw rechterkuit en buik, maar kan geen uitspraak doen over de oorzaak van de littekens, aangezien dit louter op basis van uw verklaringen geattesteerd werd.

Verder legde u een faxkopie van een **brief van psycholoog W.S.** van SASB (dd.24/1/2019) neer. In de brief die na het persoonlijk onderhoud met het CGVS werd opgesteld, psycholoog W.S. aan dat u aan een posttraumatisch stress syndroom (verder PTSD) zou lijden. Hoewel begrip kan opgebracht worden voor eventuele psychologische problemen die u zou hebben, dient opgemerkt te worden dat dit document geen omstandig psychologisch rapport is, maar een herhaling is van de door u tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS aangehaalde feiten en u 'meer en meer geneigd bent om een therapie op te starten'.

Er wordt verder aangehaald dat u last heeft van angst en depressie en 'gemakkelijk' de diagnoses 'ernstige depressie' en 'PTSD' gesteld kunnen worden. Opmerkelijk is dat dit document op 24 januari 2019, na uw persoonlijk onderhoud met het CGVS, werd opgesteld. Belangrijker is echter de kwaliteit van uw persoonlijk onderhoud en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (details, data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. U gaf doorheen de verschillende gehoren en bij de invulling van de vragenlijst van het CGVS overigens op geen enkel ogenblik aan omwille van concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de u gestelde concrete vragen. Integendeel, toen u gevraagd werd of uw hart- en psychische problemen een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure, gaf u aan dat deze geen invloed hebben (zie vragenlijst bijzondere procedurele noden). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud had u geen opmerkingen of vragen en op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u alles kon vertellen in verband met uw problemen in Nigeria en u alles goed verstond. U had geen verdere opmerkingen en ook uw advocaat had geen opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud. Het kwetsieuze attest en de erin gemaakte vaststellingen betreffende uw psychologische gezondheidstoestand, zijn derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Verder legde u een faxkopie van een **attest van sociaal assistente S.S.**, eveneens van SASB (dd.24/1/2019), neer. Uw assistente stelt dat u over uw problemen in 2006 in Nigeria sprak en moeilijkheden gehad zou hebben om over uw vervolging en die van uw vader te praten, u nog steeds moeilijkheden heeft over wat tijdens uw vlucht te Ghana gebeurde en u kwetsbaar en getraumatiseerd lijkt (waarbij naar de diagnose van haar collega verwezen wordt). Deze zaken werden hogerop reeds besproken en het attest van mevrouw S.S. brengt verder geen nieuwe elementen bij.

Verder legde u een faxkopie van de **Belgische identiteitskaart van uw zus O.P.O.** neer. Het document toont hoogstens aan dat O.P.O. de Belgische nationaliteit bezit en uw verder niet relevant voor uw asioldossier.

Verder legde u een faxkopie van een **medisch voorschrift van Dr. D.C.A. (dd.7/12/2018) en bijhorend rapport van een holter (dd.5/12/2018)** neer. Er wordt melding gemaakt van extrasystolen en een nieuwe echografie binnen 6 maanden. Zoals eerder aangehaald gaf u - toen u gevraagd werd of uw hart problemen een invloed kan hebben op uw deelname aan de procedure - aan dat deze geen invloed hebben (zie vragenlijst bijzondere procedurele noden).

Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, betreft kan het volgende worden opgemerkt.

"Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo (waar u geboren en getogen bent) te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 11 februari 2019 een schending aan van "de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève", "artikel 3 EVRM", "artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980", "het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten)", "de materiële motiveringsplicht", "beoordelingsfout".

Verzoeker voert aan dat verweerder onzorgvuldig tewerk gegaan is bij de voorbereiding van het persoonlijk onderhoud, nu zijn raadsvrouw niet op de hoogte werd gebracht van het feit dat het persoonlijk onderhoud zou doorgaan op 24 januari 2019, terwijl zij haar interventie ter kennis had gebracht bij e-mail van 4 december 2018. Verzoeker betoogt dat zijn raadsvrouw niet de kans heeft gehad hem terdege voor te bereiden. Verzoeker wijst er verder op dat hij pas de dag voor het persoonlijk interview door de griffie van de gevangenis werd op de hoogte gesteld van het feit dat zijn interview de dag erop zou plaatsvinden. Verzoeker betoogt dat dit voor bijkomende stress zorgde, dat hij de kans niet meer had om overleg te plegen met zijn raadsvrouw en zich mentaal niet kon voorbereiden.

Verzoeker betoogt voorts dat geen rekening gehouden werd met zijn mentale kwetsbaarheid. Hij verwijst naar het neergelegde psychologisch attest van psycholoog W.S., waaruit blijkt dat hij aan PTSD lijdt. Hij stelt dat uit dit attest, opgesteld door een psycholoog die hem al jaren opvolgt, dient geconcludeerd te worden dat hij psychisch bijzonder kwetsbaar is. Verzoeker merkt op dat hij ook tijdens het persoonlijk onderhoud moeite had wanneer bepaalde gebeurtenissen, waaronder die in Ghana, werden aangehaald, zoals ook blijkt uit de notities van zijn raadsvrouw. Hij wijst op de opmerkingen die zijn raadsvrouw na het persoonlijk onderhoud heeft overgemaakt. Verzoeker stelt dat het frappant is dat tijdens het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment melding werd gemaakt van de moeilijkheden die hij had tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker betoogt dat de vermelding in de bestreden beslissing dat geen opmerkingen werden gemaakt manifest onwaar zijn. Verzoeker stelt dat het gegeven dat "verwerende partij verzoekers mentale problemen tracht te minimaliseren en volstrekt onvoldoende in rekening brengt, blijkt eveneens uit de manier waarop hij het rapport van verzoekers psycholoog aan de kant schuift."

Verzoeker meent dat nog belangrijker is dat "dat de dossierbehandelaar, ondanks de duidelijke traumatiserende aard van deze gebeurtenissen en van de potentiële en zelfs waarschijnlijke impact op verzoekers herinneringen en capaciteiten om kwaliteitsvolle verklaringen af te leggen, zich tevreden heeft gesteld met een zeer beperkt aantal functionele vragen over deze gebeurtenissen (Wie deed dat?; "Wat wilden ze? " Waarom ontvoerden ze a? Wat wilden ze?"; NPO p. 18-19) en verder geen enkele aandacht besteed heeft aan deze gebeurtenissen. Na deze drie vragen is de dossierbehandelaar overgeschakeld op een ander thema. Even later is verzoeker op eigen initiatief teruggekomen op deze gebeurtenissen. Verwerende partij heeft daarop nog één bijkomende vraag gesteld, m.n. "Hoelang zat u opgesloten" Daarna werd dit topic definitief afgesloten.". Verzoeker betoogt dat, hoewel hij aangaf veel moeite had te praten over deze gebeurtenissen, dient vastgesteld dat aan dit element amper aandacht werd besteed tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker wijst erop dat in de bestreden beslissing geen enkele melding wordt gemaakt van deze gebeurtenissen in Ghana en dat amper werd ingegaan op deze extreem traumatiserende ervaringen.

Verder betoogt verzoeker dat geen rekening gehouden werd met zijn fysieke letsels. Verzoeker verklaarde dat hij tweemaal beschoten werd, eenmaal in de buik en eenmaal in het been, en wijst erop dat het medisch attest van Dr. M.S. vermeldt dat er twee oude littekens zijn en dat deze compatibel zijn met verzoekers verklaringen dat deze het gevolg zijn van twee kogelwonden in 2010. Verzoeker verwijst in dit verband naar het arrest *"R.C. v. Zweden"* van 9 maart 2010 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), naar het arrest *"R.J. v. Frankrijk"* van 19 september 2013 van het EHRM, naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, naar het arrest *"I. v. Zweden"* van 5 september 2013 van het EHRM en naar de richtlijnen van de *"International Association of Refugee Law Judges"* met betrekking tot de inoverwegingneming van medische en psychiatrische rapporten. Verzoeker betoogt dat zijn littekens een zeer sterke aanwijzing vormen dat hij in het verleden kogelwonden heeft opgelopen en dat hij slachtoffer is geweest van ernstige wanbehandelingen. Hij stelt dat het medisch attest een belangrijke ondersteuning van zijn verklaringen betreft met betrekking tot de vervolgingen waarvan hij het slachtoffer is geweest en in grote mate bijdraagt tot de aannemelijkheid van zijn verklaringen hieromtrent.

Verzoeker benadrukt dat *"hij de Belgische autoriteiten allerm minst heeft willen misleiden door het opgeven van verschillende identiteiten"*. Hij bevestigt dat zijn middelste naam Od. is, dat het in Nigeria courant is om naast een voor- en familienaam ook een middelste naam te hebben en dat hij zijn middelste naam in een andere context en onnadenkende gebruikt heeft. Over zijn geboortedatum verklaart verzoeker dat hij tijdens een onderhoud met de politie geregistreerd werd met de geboortedatum van zijn zus J., die nog in Nigeria woont, en dat deze zus tijdens het onderhoud met de politie ter sprake kwam. Verzoeker stelt de vergissing te hebben aangegeven bij de DVZ, doch dat slechts zijn geboortedatum werd aangepast en niet de concrete datum.

Wat betreft verzoekers wachttijd voor het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, benadrukt verzoeker dat dit slechts een bijkomende overweging kan vormen voor de beoordeling van het onderzoek en in elk geval geen doorslaggevend element kan vormen, hierbij verwijzend naar de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Verzoeker meent dat hij goede redenen gegeven heeft waarom hij nagelaten heeft een eerder verzoek in België in te dienen: *"Na aankomst in Europa was verzoekers blik in feite op België gericht, aangezien hij wist dat zijn familie hier verbleef. Niettemin diende hij bij aankomst in Spanje reeds een verzoek om internationale bescherming in. Het feit dat hij meteen na aankomst in Europa een verzoek om internationale bescherming indiende, is een aanwijzing dat verzoeker de nood voelde van een dergelijke bescherming en wijst derhalve wel degelijk op het feit dat hij vervolging of ernstige schade vreesde. (...) Het feit dat hij het resultaat van deze bescherming niet heeft afgewacht, is het gevolg van het feit dat hij begrijpelijkerwijze zijn familie wenste te bereiken, en van het feit dat hij een vrouw tegenkwam die zijn familie kende en in België woonde en derhalve voorstelde hem naar België te begeleiden. (...)".* Wat betreft het feit dat verzoeker na aankomst in België een aantal jaren gewacht heeft vooraleer hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, stelt hij dat dit het gevolg is *"van het feit dat hij zich veilig voelde in aanwezigheid van zijn familie hier. Zijn zussen verblijven hier al lange tijd en hebben hier een stabiele leefomgeving, waarin verzoeker terecht kon. In deze stabiele omgeving voelde verzoeker zich in veiligheid, als gevolg waarvan hij de nood aan een "officiële" bescherming niet aanvoelde."* Verzoeker stelt dat hij pas recent en op advies van vzw Sireas het nut en de noodzaak van het indienen van een verzoek om internationale bescherming heeft ingezien.

Aangaande zijn kennis over het politieke landschap in Nigeria, benadrukt verzoeker dat hij geen grote rol speelde binnen het politieke landschap. Hij verduidelijkt dat hij niet zozeer stopte met school omdat hij een uitgesproken politieke interesse had, maar dat hij voorbestemd was om in de voetsporen van zijn vader te treden, die in hoofdzaak een *'businessman'* was, en het onderhouden van politieke contacten bij dergelijke job horen. Hij stelt dat hij met school stopte om zijn vader te ondersteunen bij diens activiteiten en al doende kennis op te doen en dat deze ondersteuning eerder functioneel was, waarbij hij chauffeur was en soms ook als secretaris fungeerde. Verzoeker stelt dat hij zelf niet enorm politiek geëngageerd was en dat zijn kennis eerder beperkt en functioneel was.

Verzoeker corrigeert nog dat hij zijn universitaire studies niet in 1997 heeft beëindigd doch in 2006. Hij stelt dat hieruit volgt dat hij niet zo lang betrokken is geweest bij de zakelijke en politieke activiteiten van zijn vader, wat bijkomend verklaart dat zijn kennis over Nigeriaanse politiek eerder beperkt is.

Verzoeker voert verder aan dat geen rekening werd gehouden met zijn psychische kwetsbaarheid en de impact van zijn PTSS op zijn verklaringen. Verzoeker verklaart dat hij, wanneer hij aan die hele periode terugdenkt, in feite niet in staat is om aan veel andere zaken te denken dan aan de dood van zijn vader.

Bovendien wijst verzoeker erop dat *“erg veel vragen van verwerende partij betrekking hebben op de politiek in Nigeria na 2010, dus na het ogenblik dat verzoekers vader overleed, verzoeker ernstige problemen kreeg en zijn politieke activiteiten stopte en moest onderduiken en het land diende te verlaten”* en dat dit voor verzoeker een erg turbulente periode was *“waarin hij de politieke ontwikkelingen begrijpelijkerwijze helemaal niet meer opvolgde.”*. Bij het lezen van de bestreden beslissing wordt volgens verzoeker zeer duidelijk dat heel wat zaken waarvan verwerende partij verzoeker verwijt niet op de hoogte te zijn, precies zaken zijn die na 2010 hebben plaatsgevonden.

Verzoeker benadrukt dat zijn relaas concreet en gedetailleerd is, maar dat heel wat onderdelen van zijn relaas niet werden bevraagd: *“Zo werden geen vragen gesteld over zijn verblijf in het ziekenhuis en zijn herstelperiode, noch over zijn getuigenis in de rechtbank. Ook over de andere onderdelen van de vervolgingsfeiten werden in feite vrij beperkt bevraagd”*. Waar verweerder stelt dat verzoeker de jaartallen waarin de gebeurtenissen hebben plaatsgevonden zou door elkaar halen, bevestigt verzoeker dat *“Zowel het schietevenement aan de Conference Hall als de overval bij hem thuis in februari 2010 plaatsvonden (en niet in februari 2011: dit was een vergissing van zijnentwege); De schietpartij aan de rechtbank later in 2010 plaatsvond (hij denkt in september); Hij vervolgens, na een kort verblijf in het ziekenhuis, naar Lagos ging, waar hij enkele maanden (hij weet niet precies hoeveel) verbleef.”*. Verzoeker herhaalt dat deze periode zeer turbulent en traumatiserend was en dat zijn tijdsbesef hierdoor niet heel exact is.

Verzoeker merkt op dat verweerder naast deze temporele vergissingen en twijfels geen enkele inhoudelijke commentaar op verzoekers verklaringen over de momenten van zijn vervolging heeft. Verzoeker betoogt dat verweerder niet verder komt dan een aantal *“bedenkingen”* en *“opmerkelijkheden”* waarop hij het volgende zou willen bemerken:

“- Het zou opmerkelijk zijn dat verzoekers zussen, die bij de overval in februari 2010 verkracht werden, geen verzoek om internationale bescherming indiende in België. Verzoeker verklaart dat zij op een andere manier een verblijfsstatuut in België kregen, daarbij geholpen door hun voordien reeds in België verblijvende zussen. Het is gezien de omstandigheden normaal dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat zijn zussen klacht indienden of dat ze al dan niet problemen kenden na de aanval, daar hij zelf drie weken in coma lag en zijn zussen in die periode het land ontvluchtten. Hij heeft na die overval dus geen direct contact meer gehad met hen.

- Verzoekende partij ziet niet in waarom het opmerkelijk zou zijn dat verzoeker niet weet of de verdachten van de schietpartij aan de rechtbank werden gearresteerd, daar zijn volle focus daarna gericht was op het ontvluchten van Nigeria. Zijn vrees was overigens ruimer dan enkel die concrete uitvoerders van de aanval, waardoor de vraag of zij opgepakt zouden zijn niet doorslaggevend was voor het bestaan van zijn vrees voor vervolging.

- Verzoekende partij ziet ook niet waarom het opmerkelijk zou zijn dat verzoeker de naam van de vijf gearresteerde aanvallers niet zou kennen.

- Dat verzoeker niet wenst te achterhalen wat het laatste nieuws is rond de zaak rond zijn vader, is een begrijpelijke keuze gezien het feit dat hij zich hier in België in veiligheid voelt en tracht deze traumatische gebeurtenissen achter zich te laten.

- Verzoekers vader had verschillende hotels in Lagos, waardoor het zeer onwaarschijnlijk was dat zijn vervolgers hem in een van deze hotels zouden kunnen opsporen.”.

Wat betreft zijn vrees ten aanzien van de familie omwille van de erfenis van zijn vader, blijkt uit de gehoornotities dat over deze problematiek amper vragen werden gesteld. Verzoeker haalt aan dat zijn verklaringen over dit landconflict banaliserend in de bestreden beslissing worden weergegeven. Verzoeker stelt dat hij misschien niet steeds direct op de vragen antwoordde, maar wel degelijk een aantal elementen heeft aangereikt waarvan nadere bevraging aangewezen zou zijn. Hij wijst erop dat het volstrekt onduidelijk wat hij impliceerde met het antwoord dat zijn familie aan voodoo deed en dat verweerder dit element verder had moeten bevragen en nagaan wat de precieze implicatie ervan was voor verzoekers vrees. Verzoeker haalt aan dat evenmin werd gevraagd naar het feit dat hij vanuit Ghana de rekening van zijn vader liet blokkeren omdat hij merkte dat er onder meer door zijn familieleden geld werd afgehaald. Verzoeker wijst tevens op een verkeerde weergave van zijn verklaringen in de bestreden beslissing: *“Ze stelt in de bestreden beslissing: “U had verder nooit gedacht om uw eigendommen op te geven, omdat het u niet kan schelen terwijl”, verzoeker net verklaarde dat hij er wel degelijk ooit aan gedacht heeft om de eigendommen op te geven, daar ze hem niet kunnen schelen en hij toch hier in Europa wenst te blijven.”.*

Verzoeker vraagt *“de beslissingen van het CGVS te hervormen en verzoeker de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen; in ondergeschikte orde, hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in uiterst ondergeschikte orde, het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer:

- “3. e-mail d.d. 4 december 2018 waarin verzoekers raadvrouw het CGVS verzoekt haar op de hoogte te stellen van verzoekers oproeping voor het persoonlijk onderhoud*
- 4. psychologisch attest van verzoekers psycholoog W.S. d.d. 24 januari 2019*
- 5. Rapport Holter CHU St Pierre d.d. 5.12.2018*
- 6. Notities genomen door verzoekers raadvrouw tijdens het persoonlijk onderhoud d.d. 24 januari 2019*
- 7. E-mail van verzoekers raadvrouw d.d. 28 januari 2019 met haar opmerkingen over het persoonlijk onderhoud*
- 8. Medisch attest d.d. 29 augustus 2018 van dokter M.S. met betrekking tot de littekens als gevolg van kogelwonden die verzoeker vertoont”*.

Bij aanvullende nota voegt verweerder *“het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel van 28 maart 2017”*.

2.3. Over de procedure

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat verweerder onzorgvuldig te werk is gegaan bij de voorbereiding van het persoonlijk onderhoud, nu zijn raadvrouw niet op de hoogte werd gebracht van het feit dat het persoonlijk onderhoud zou doorgaan op 24 januari 2019, terwijl zij haar interventie ter kennis had gebracht bij e-mail van 4 december 2018. Verzoeker betoogt dat zijn raadvrouw niet de kans heeft gehad hem terdege voor te bereiden te meer ook verzoeker zelf pas daags voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS in kennis werd gesteld van dit gebeuren.

Artikel 7, § 1, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal bepaalt als volgt:

“Bovenop de verzendingsprocedure voorgeschreven bij artikel 51/2, zesde lid van de wet stuurt de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde ter informatie een kopie van elke verzending zowel per gewone post naar de effectieve woonplaats van de verzoeker om internationale bescherming, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan de door de verzoeker gekozen woonplaats, als per gewone post, per fax of per e-mail naar de advocaat van de verzoeker.”

2.3.4. De Raad stelt inderdaad vast dat geen kopie van de oproeping werd gericht aan verzoekers advocaat, niettemin verzoekers raadvrouw haar interventie schriftelijk aan de commissaris-generaal had ter kennis gebracht bij e-mail van 4 december 2018 (zie e-mail van 4 december 2018) waarin verzoekers raadvrouw het CGVS verzoekt haar op de hoogte te stellen van verzoekers oproeping voor het persoonlijk onderhoud. Verzoeker kon dan ook verwachten dat omwille van de eerder gemelde tussenkomst van zijn advocaat en de bepalingen van voormeld artikel 7, § 1, de commissaris-generaal zijn advocaat op de hoogte zou brengen van de datum en tijdstip van het gehoor en dat aldus zijn recht op bijstand met mogelijkheid het gehoor bij te wonen, zoals voorzien in artikel 19 van voormeld Koninklijk Besluit, kon worden uitgeoefend.

2.3.5. De Raad stelt echter vast dat, niettemin verzoekers advocaat niet op de hoogte werd gebracht van de datum en het tijdstip van het persoonlijk onderhoud zoals voorzien bij artikel 7, § 1, verzoekers advocaat wel degelijk aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker dat plaatsvond op 24 januari 2019. Aldus indien de Raad aanneemt dat het CGVS onzorgvuldig heeft gehandeld, heeft verzoeker geen belang bij een vernietiging van de bestreden beslissing in die zin dat verzoekers advocaat hem heeft bijgestaan tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

2.3.6. Verzoeker voert voorts aan dat de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel ook blijkt uit de vaststelling dat verzoeker pas daags voor het persoonlijk interview door de griffie van de gevangenis op de hoogte werd gesteld dat zijn interview de volgende dag zou plaatsvinden en hij zich dan ook niet voldoende kon voorbereiden, noch kon overleggen met zijn advocaat die evenmin op de hoogte is gebracht van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Verzoeker wijst erop dat hij reeds drie jaar psychologisch begeleid wordt (zie attest psycholoog W. S., stuk 4 bij het verzoekschrift en dat ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd voorgelegd). Voorts heeft verzoekers raadvrouw hiervan bij *“het persoonlijk onderhoud melding gemaakt aan het CGVS, daar dergelijke gang van zaken volgens verzoekende partij niet door de beugel kan en getuigt van een gebrek aan zorgvuldigheid bij de behandeling van verzoekers dossier”* (zie verzoekschrift) en werd een medisch getuigschrift neergelegd (stuk 2 map documenten door verzoeker voorgelegd).

Artikel 8, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal bepaalt als volgt:

“§ 1. Indien de asielzoeker in een door de Staat, een andere overheid of één of meer besturen georganiseerd centrum of een plaats waar hulpverlening wordt verstrekt op verzoek en op kosten van de staat verblijft, kan de oproeping tot gehoor worden gefaxt naar de directeur van het centrum of de verantwoordelijke van de plaats waar hij verblijft.

In dat geval treedt de directeur van het centrum of de verantwoordelijke van de plaats waar de asielzoeker verblijft, of zijn gemachtigde, op als bode die de oproeping aan de asielzoeker overhandigt. Het door de asielzoeker getekend ontvangstbewijs wordt naar de Commissaris-generaal teruggestuurd.

§ 2. Indien de asielzoeker op een welbepaalde plaats wordt vastgehouden, kan de kennisgeving van de oproeping tot gehoor gebeuren per bode tegen ontvangstbewijs.”.

De oproeping tot het persoonlijk onderhoud van verzoeker verstuurd op 18 januari 2019 naar de directie van de strafinstelling van Vorst, vermeldt conform dit artikel *“In bijlage vindt u de oproepingsbrief voor de bovenvermelde asielzoeker. Gelieve deze over te maken aan de betrokkene en zo snel mogelijk de door hem/haar ondertekende oproepingsbrief per fax of per mail terug te sturen naar het CGVS”* (zie faxbewijs oproeping persoonlijk onderhoud). Op 18 januari 2019 werd het ondertekende ontvangstbewijs per fax teruggestuurd naar de commissaris-generaal (zie fax).

2.3.7. De Raad merkt evenwel op dat de handtekening op het ontvangstbewijs niet overeenstemt met de handtekening van verzoeker (zie handtekening verzoeker verschillende documenten in het administratief dossier, zoals bijlage 26, vragenlijst CGVS, etc.), niettemin de bepalingen van voormeld artikel 8, § 1, lid 3 van voormeld Koninklijk Besluit. Hieruit volgt dat het administratief dossier geen bewijs bevat waaruit kan blijken dat verzoeker rechtsgeldig werd opgeroepen voor het gehoor van 24 januari 2019.

2.3.8. Artikel 7, § 5 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal bepaalt als volgt:

“§ 5. Indien de verzoeker om internationale bescherming zich op basis van de gegevens vervat in het administratief dossier op het moment van de verzending van de oproeping bevindt in een situatie zoals bedoeld in de artikelen 57/6, § 3 of 57/6/1 van de wet kan het persoonlijk onderhoud, in afwijking van paragraaf 4, minstens twee dagen na de kennisgeving van de oproeping plaatsvinden.”

2.3.9. Verzoeker heeft er steeds over geklaagd, dat hij pas de dag voor het persoonlijk interview door de griffie van de gevangenis op de hoogte werd gesteld van zijn interview. Het administratief dossier bevat geen stukken of elementen waaruit anderszins kan blijken. Aangezien verzoeker pas daags voor het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud hiervan op de hoogte werd gesteld, werd de termijn van minstens twee dagen inzake kennisgeving van de oproeping, zoals bepaald in voormeld artikel 7, § 5 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal, niet gerespecteerd. In het verslag aan de Koning van het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt (bij artikel 7, § 4) uitdrukkelijk gewezen op het belang van de termijn van oproeping: *“De termijn tussen de kennisgeving van de oproepingsbrief en de datum van het persoonlijk onderhoud is voorzien om de verzoeker toe te laten zich voor te bereiden op het persoonlijk onderhoud en de nodige regelingen te treffen om zich naar Brussel te begeven. Een termijn van acht kalenderdagen volstaat om elke individuele verzoeker de kans te geven beroep te doen op de hem toegekende rechten en te voldoen aan de plichten die op zijn schouders rusten”*. De vaststelling dat de termijn van acht dagen gereduceerd wordt tot een termijn van twee dagen, neemt niets weg van de aan verzoeker toegekende rechten.

2.3.10. Het CGVS had net als de Raad kunnen vaststellen dat verzoeker de oproeping niet had getekend. Bovendien werd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gemeld dat verzoeker pas daags voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS hierover ingelicht werd en het CGVS ook had nagelaten om verzoekers advocaat in kennis te stellen van het persoonlijk interview.

2.3.11. Gelet op het feit dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, moet de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 januari 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK